

**Diggiloo featuring Lasse Holm, Alcazar, Jessica Andersson, Mojje, Markoolio, Gunhild Carling, Magnus Johansson, Erik Linder, Madeleine Liljestam & Thomas Petersson
Östervångs Stadion Trelleborg 2010-07-04**

.....

Trelleborg fick en sommarkväll att minnas där vädret visade upp sin allra bästa sida. Den annars så svårflirtade Trelleborgspubliken fanns också på plats med idel glada miner, så manegen var välkrattad när Lasse Holms ambulerande schlagersällskap kom till stan.

IFK Trelleborgs handbollssektion med Gunnar Nelby i spetsen är snart mer kända genom sina stora musikarrangemang än för sina handbollsframgångar. Det var nämligen 100-årsjubilearen IFK som även stod bakom arrangemanget *Rhapsody in Rock* med Robert Wells & Co på Vångavallen när Trelleborg hade 750-årsjubileum 2006. Den gången blev det rekord med en publiksiffra på över 10 000 personer, medan man nu fick man nöja sig med en mer måttlig siffra runt 5 000 betalande. Om det sen var den minskande efterfrågan av biljetter eller ett sätt att försöka skydda den så känsliga allsvenska gräsplanen, som gjorde att arrangemanget flyttades från Vångavallen till Östervångsstadion strax intill, förtäljer inte historien.

Diggiloo bygger på en konceptutveckling av tv-programmet med samma namn, som Lasse Holm var programledare för 1999-2004. (Året efter ersattes programmet med *Doobidoo*, som fortfarande sänds och som Lasse Kronér är programledare för.) Det hela startade 2003 men då var det bara i Båstad och under tennisveckan som man uppträdde. Redan året därpå blev det turné även i resten av Sverige och i år är alltså altmeister Holm inne på sin åttonde upplaga av schlagerpaketet. I söndags gjorde man sommarens tredje depåstopp på lika många dagar då Trelleborg stod som värd, en stad som man för övrigt uppträdde i för allra första gången. Två förväntansfulla utsända reportrar från Vavade.se fanns på plats för att fotografera, intervjua och inandas atmosfären från den aningen cirkusliknande megashowen.

Jag frågade Lasse Holm om hur länge han hade tänkt hålla på med just *Diggiloo*, för han börjar ju ändå närma sig 70-strecket.

- *Jag är ju inte mer än 66 år så det tänker jag inte ens på, ha ha! Vi kommer att köra på så länge det känns kul och så länge publiken tycker det är roligt att titta på oss.*
- **Vad har du för önskeartist framöver som du tidigare inte haft med i *Diggiloo*?**
- *Hmm, ja du... det var inte helt lätt. Det skulle i så fall vara Lisa Nilsson eller Helen Sjöholm som båda har en fantastisk utstrålning som artister.*
- **Du har skrivit otaliga bidrag till Melodifestivalen och till och med vunnit densamma, vad är det absolut roligaste du gjort i din karriär?**
- *Oj, jag tänkte ju inte på att jag faktiskt vunnit Melodifestivalen, men det stämmer ju... (Lasse vann Melodifestivalen tillsammans med Monica Törnell och låten E de det här du kallar kärlek 1986) Jag är annars inte mycket för att själv stå i centrum utan ser mig nog mest själv som en slags lagledare, och det är nog det som gör att *Diggiloo* är något av det roligaste jag gjort.*
- **Du har ju till och med varit förband till Beatles när de var i Sverige, var det 1964...?**
- *Du är påläst! Ja det var jättespännande och det var som du säger 1964 då jag spelade i orkestern Moonlighters.*
- **Som soloartist hade du en jättehitt 1986 med låten *Canelloni Macaroni* och du får väl nästan räknas som en "One Hit Wonder" trots dina andra stora musikaliska**

framgångar. Fanns aldrig tanken att du skulle spara låten till Melodifestivalen året därpå?

- *Ha ha! Nej jag är inte mycket för att spara låtar. Dessutom är det ju inte säkert att den hade kommit med till finalen...*
- **Kommer du att sjunga den ikväll?**
- *Ja den finns alltid med i showen och kommer bland de sista låtarna ikväll.*

Om Lasse Holm var lagledaren så var showens drottning helt klart Jessica Andersson, med den starquality som hon besitter så känns jämförelsen med Agnetha Fältskog faktiskt inte helt fel. Som sig bör fick hon ordentligt med utrymme och tog ut svängarna ordentligt. Jag frågade Jessica om vad som var på gång efter Diggilooturnén.

- *Jag ska släppa en ny platta nästa år så det är inspelningen av den som ligger framför mig i höst.*
- **Många av dem som slår igenom kommer från Idol eller andra liknande program och de är ofta väldigt unga. Du var ju inte direkt purung när du slog igenom, kan det ha varit en fördel?**
- *Ja jag tror säkert att det har varit en fördel att ha lite skinn på näsan och lite ålder i bagaget när man slår igenom som artist. Jag var dansbandsvokalissa i ganska många år innan jag var med i Fame Factory 2002 så jag var inte helt grön.*
- **Året därpå debuterade du i Melodifestivalen tillsammans med Magnus Bäcklund och låten *Give me your love*, som vann den svenska uttagningen och blev femma i den internationella, hur kändes det?**
- *Det var helt fantastiskt, men det gick så fort alltihop så jag hängde nästan inte med...*
- **Men om man vinner Melodifestivalen vid första försöket så kan det bara gå sämre sen?**
- *Ha ha, jo det är klart... Men jag tycker det har varit lika roligt att vara med de andra åren även om jag inte vunnit.*
- **Du tävlade i år för femte gången och med låten *I did it for love* som gick hela vägen till finalen i Globen, det känns som om låten växte och blev bättre ju mer man hörde den och nu är den plötsligt etta på Svensktoppen.**
- *Jag tycker själv den är fantastisk att sjunga och ikväll så gör jag den i ett medley med nio andra låtar från årets festival.*
- **Gruppen Fame med Magnus Bäcklund har vi nämnt, finns ni fortfarande?**
- *Jo vi finns faktiskt att boka, men just nu har vi så mycket annat på gång som solister.*

Precis som alla övriga år har man ett mycket familjärt koncept med artister som antingen kommer direkt från årets Melodifestival eller Idolprogram samt lite garvade artister i olika genre för att få en större bredd på själva det musikaliska utbudet.

Kvällens stora tema var 80-tal och många av de närmare 70 låtarna gick i just det tecknet. Vi fick höra hits som *Let's dance*, *It's raining men*, *Girls just want to have fun*, *I want to know what love is* och kvällens enda riktiga rocklåt *The final countdown*, där barnunderhållaren Mojje faktiskt visade sig ha en hyfsad rockpipa istället för hans normala låtar som *Baja Maja* och *Barnvakt*. Även den gamla Ballongdansen fick sig en uppsträckare med hjälp av Lasse Holm, Markoolio och komikern Thomas Petersson.

Jag är inte helt säker på att jag vet varför Markoolio är med, och jag är inte helt säker på att Markoolio själv vet. Han verkar fylla en form av funktion som ligger mittemellan sångare och komiker och med tanke på att det är just Thomas Petersson som är med för sjunde året i rad så räcker det gott och väl med honom. Thomas tar bland annat med oss på historier om camping med raggare och Hallands roligaste man får oss alla att kikna av skratt.

Alcazar är alltid ett säkert kort i de här sammanhangen och även om Tess Merkel och Andreas Lundstedt var avsaknad av den insjuknande Lina Hedlund så höll de trions fana högt även som duo.

Gunhild Carling imponerade, hon är i grunden jazzmusiker men körde även lite mer showbetonade instrumentkonster som att ensam spela på tre trumpeter, samtidigt!!

Erik Linder var faktiskt den ende av artisterna som kändes helt malplacerad. Hans utstrålning är lika stor som en död humla och det känns som om han trots sina 28 år hade behövt mogna betydligt mer innan han tog steget från programmet Talang till Melodifestivalen och Diggiloo.

Det bästa har jag sparat till sist, Magnus Johansson, mannen med silvertrumpeten! Inför alla dessa tusentals människor som hela kvällen fått lättsmält schlagerpop på färgad plastbricka från 80-talet, satte han till sist in ett knivskarpt trumpetsolo ur temat från Gudfadern som ekade över större delar av Trelleborg. Ståpås är bara förnamnet och Magnus fick efter bedriften sin välförtjänta stående ovation av publiken. Absolut världsklass!

Ingen i publiken behövde gå hem och känna sig illa till mods den här kvällen.

Underhållningsvärdet var sammantaget högt även om låtvalet var aningen spretigt. När man lägger Benny Andersson, Bellman, Olle Adolphson, Povel Ramel, Orup, Astrid Lindgren och Ray Charles i en musikalisk mixer är det inte bara att trycka på knappen och tro att det ska komma ut underverk som både luktar sommar och friska vindar. Istället känns det lite onyanserat och när man dessutom tillsätter en stor grabbnäve schlager och tre famnar 80-tal blir det en stor, färgad röra som i början smakar helt ok men som efter tre och en halv timme blir aningen svulstig och seg. Jag kan förstå att man vill ge publiken så mycket som möjligt för pengarna, men... epitetet *Less is more* ringer konstant i mina öron efter showen och när jag ser Diggiloo som gäster hos Lotta Engberg på Liseberg dagen efter, känns faktiskt showen betydligt fräschare med snabbrepsen på en och en halv timma.

Fotnot.

Ordet Diggiloo kommer från låten Diggi-loo, diggi-lej som Britt Lindeborg och Torgny Söderberg skrev till Herreys och som inte bara vann Melodifestivalen utan hela Eurovision Song Contest 1984. Torgny äger idag rättigheterna till namnet och är även med i musikerensemblen på Diggiloo.

Peter Kronström